

forelagt for det høje Ting, har mødt heroppe. Han har endnu sine Betæneligheder. Han har villet forelægge Lovforslaget som et konservativt Lovforslag, det skulde være et konservativt Fremskridt, og derfor kan han nok i Principperne gaa ind derpaa, men han nærer dog sine store Betæneligheder netop med Hensyn til de Punkter, som tidligere have været Tingene imellem. Jeg vil ikke sige, at jeg er bleven overrasket, thi jeg har altid troet, at dette Ting til enhver Tid er villigt til, hvad man kalder konservativt Fremskridt, og naar det kan naas ved dette Lovforslag, hilse vi det med Glæde. Men der er dog en Ting, som jeg vil tillade mig at bemærke, baade over for den højtærede Minister og over for andre ærede Talere, som have haft Ordet, og det er, at det, som egentlig skulde være Fremskridtet i denne Sag, det, der pointeres nu som det konservative, det er Lovforslagets Regler om Forholdstalsvalgmaaden. Det er aabenbart for at redde det konservative Parti i Kjøbenhavn, at den ærede Minister har forelagt Lovforslaget og ønsker dets Fremme. Det var jo egentlig det, som Talen gik ud paa. Det, der skal opnaas, er Forholdstalsvalgmaaden ved Borgerrepræsentantvalgene. Men maa jeg ikke i den Henseende gøre opmærksom paa, at Forholdstalsvalg ved Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn er noget, som der netop fra Oppositionens Side er blevet raabt og skreget paa de sidste 10—15—20 Aar. Det er os, der have villet have Forholdstalsvalg, men den Gang vi ikke havde nogen videre Chance for at sætte Kandidater igennem, fik vi intet Gehør fra den anden Side. Da var Forholdstalsvalg ikke et konservativt Fremskridt, det var tværtimod en meget farlig Ting. Naa, nu have Tiderne forandret sig, nu høre vi den højtærede Minister med alle sine Betæneligheder staa frem og sige: det er Fremskridtet, det er Forholdstalsvalg, vi ville have. Og jeg vil nu udtale det samme, som jeg har sagt i 20 Aar — og jeg har haft en Del at gøre netop med Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn — at det er en udmærket Ting, hvis vi faa Forholdstalsvalg indført. Selv om det medfører, at visse Anskuelse, som jeg ikke deler, blive repræsenterede, blive repræsenterede forholdvis i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, saa anser jeg det dog for et meget stort Fremskridt, og jeg gør det navnlig af den Grund, at der vil komme langt større Spillerum for de enkelte Opfattelser, for de forskellige Interesser, for de forskellige

Samfundslag. Partierne — om man vil bruge det Ord i kommunale Anliggender — ville kunne grupperes sig langt naturligere, det vil ikke blive saa ensidigt, det vil ikke som hidtil blive et Oppositionsparti og et Højreparti, hvor hele Listen gaar igennem paa den ene Side, medens de andre slet intet faar. Nej, nu kan det blive forskellige Grupper, som kunne kæmpe paa den Arena her i Kjøbenhavn ved Hjælp af Forholdstalsvalgmaaden. Det vil ikke alene blive de politiske Partier, Højre, Venstre, Socialdemokratiet, hvad man nu vil kalde dem — nej, der kan komme helt andre Partier frem, Borgerlistepartiet og forskellige Interesser, der i Øjeblikket gøre sig stærkt gældende, kunne stille deres Lister og faa saa mange Tilhængere, at de faa nogle af deres Mænd igennem. Med andre Ord, der er større Chance for, at der vil kunne tilføres Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse virkelig gode Kræfter fra de forskellige Løjre og fra de forskellige Anskuelse, og at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vil blive i Stand til mere i Overensstemmelse med Befolkningen at varetage de mange Interesser, som ere lagte i dens Haand.

At man overhovedet ikke kan nægte den Mand og, jeg vil føje til, den Kvinde, der betaler direkte Skat, Indkomstskat, til en Kommune, Valgret, det synes jeg, vi alle maa være enige om, og det er vi vist ogsaa. Naar man kræver en saadan Skat af myndige Personer, saa maa man nødvendigvis give dem Valgret. Naturligvis, der kan være Tale om en Deling i Klasser, som vi have haft, men jeg haaber, vi ere komne bort fra det; man kan maaske træffe andre Kauteler derimod, hvis man mener, at der er Fare. Der er heller ingen, der ved, om Skatten altid vil begynde, hvor den nu begynder; for Tiden er det ved 800 Kr., men den kan blive sat ned til 600 Kr. eller sat op til 1000 Kr., det beror paa, hvad man mener er retfærdigt med Hensyn til denne Maade at beskatte paa. Men beskatter man direkte ved Indkomstskat, maa man nødvendigvis give Valgret, andet vilde være højest uretfærdigt. Det ligger nu imidlertid ikke for, nu synes man at være nogenlunde enig om det Princip, at enhver, der svarer Indkomstskat, skal ogsaa have Valgret her i Kjøbenhavn, og der synes ogsaa at være en glædelig Enighed om at have Forholdstalsvalg.

Saa er der kun et Punkt, nemlig Kvindens Valgret. Der mente det ærede Ilte kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), som